

Vapautus pelosta

Matt. 10:16-33

16. Minä lähetän teidät kuin lampaat susien keskelle: olkaa siis älykkäitä kuin käärmeet ja viattomia kuin kyyhkysset.
17. Olkaa varuillanne ihmisten suhteen, sillä he vetävät teitä oikeusistuimiin, ja synagogissaan he ruoskivat teitä.
18. Teitä viedään maaherrojen ja kuningasten eteen minun tähteni, todistukseksi heille ja kansoille.
19. Kun he vetävät teitä oikeusistuimiin, älkää huolehtiko siitä, miten tai mitä puhuisitte. Teille näet annetaan sillä hetkellä, mitä teidän on sanottava.
20. Ettehän te itse ole puhumassa, vaan teidän Isänne Henki puhuu teissä.
21. Veli antaa veljensä kuolemaan ja isä lapsensa. Lapsia nousee vanhempiaan vastaan ja surmaa heitä.
22. Te joudutte kaikkinaisten ihmisten vihaamiksi minun nimeni tähden, mutta se, joka kestää loppuun asti, pelastuu.
23. Kun teitä vainotaan yhdessä kaupungissa, paetkaa toiseen. Totisesti minä sanon teille: te ette ehdi käydä loppuun Israelin kaupungeja, ennen kuin Ihmisen Poika tulee.
24. Opetuslapsi ei ole opettajaansa parempi, eikä palvelija parempi kuin isäntänsä.
25. Opetuslapselle riittää, että hänelle käy kuten hänen opettajalleen, ja palvelijalle kuten hänen isännälleen. Jos he ovat sanoneet talon isäntää Beelsebuliksi, kuinka paljota enemmän hänen talonväkeään!
26. Älkää siis pelätkö ihmisiä. Ei ole mitään peitettyä, mikä ei tule paljastetuksi, eikä mitään salattua, mikä ei tule tunnetuksi.
27. Minkä minä sanon teille pimeässä, julistakaa se päivän valossa. Minkä kuulette kuiskattavan korvaanne, kuuluttakaa se katoilta.
28. Älkää pelätkö niitä, jotka tappavat ruumiin voimatta tappaa sielua. Peljätkää sen sijaan Häntä, joka voi sekä sielun että ruumiin hukuttaa helvettiin.
29. Eikö kahta varpusta myydä yhteen kolikkoon? Silti yksikään niistä ei putoa maahan teidän Isänne sallimatta.
30. Ovatpa teidän pääanne hiuksetkin kaikki luetut.
31. Älkää siis pelätkö. Olettehan te arvokkaampia kuin paljot varpuset.
32. Jokaisen, joka tunnustautuu minuun ihmisten edessä, häneen minäkin tunnustaudun Isäni edessä taivaissa.
33. Mutta joka kieltää minut ihmisten edessä, hänet minäkin kiellän Isäni edessä, joka on taivaissa.

Kenelle Sinä kulut?

Kenelle Sinä kuulut? Ketä Sinä edustat? Kehen Sinä samaistut? Mihin Sinä kuulut? Kenen kanssa kuljet elämäsi matkaa? Mikä on tehtäväsi? Entä ketä ja mitä Sinä viime kädessä pelkää?

Näihin ja useisiin muihin kysymyksiin liittyy tämän päivän laaja tekstimme, joka on osa Jeesuksen antamista ohjeista, kun Hän lähetti heidät evankelioimismatkalle. Vaikka osa ohjeista koski vain heidän senhetkistä tehtävänsä ennen Jeesuksen kärsimystä, kuolemaa ja ylösnousemusta, niin tämän päivän osuus koskee kaikkia Hänen omiaan halki vuosisatojen aina siihen päivään asti, jona Hän tulee kirkkaudessaan toisen kerran maan päälle poistamaan tuomiollaan synnin ja kerätäkseen oman seurakuntansa taivaalliseen kirkkauteensa.

Muistan kun kouluaikana minua enemmän tai vähemmän kiusasi se, että minut tavatesaan ihmiset alkoivat puhua minun perheestäni, veljestäni ja sukuni enemmän tai vähemmän kuuluisista henkilöistä. Koin, että ihmiset eivät olleetkaan minusta kiinnostuneita.

ta, vaan ainoastaan noista muista ihmistä. Ymmärsin kyllä, että ihmiset tarkoittivat hyvää ja ajattelivat, että minäkin olisin ollut ylpeä suvustani ja perheestäni. Mutta kun siältä päin näin, että perheeni ja sukuni ihmiset ovat monella tavalla syntisiä ja puutteellisia, en oikein jaksanut innostua asiasta. Myöhemmin Japanissa työskennellessäni taas minua on kiusannut vastaavasti, kun ihmiset alkavat puhua perheestäni tai suomalaisuudesta. Pohjimmiltaan kiusaantumiseni syy lienee siinä, että haluisin, että minut tunnetaisiin siitä, että kuulun Jeesukselle Kristukselle en vain johonkin kansaan, lähetysjärjestöön tai muuhunkaan yhteisöön.

Tietysti tämä on todellinen itsetutkistelun paikka. Jos minun elämäni ja sanani eivät kerrokaan ympäristölle sitä, että kuulun Kristukselle, olen hänen omaisuuttaan, tai niin kuin tekstimme alkukieli käyttää sanaa Hänen orjansa, johon Hänellä on täydellinen omistusoikeus ja jonka tehtävä on olla kuuliainen Herralleen aivan kaikessa, mitä Hän sanoo.

Minä lähetän teidät!

Viime sunnuntain tekstissä Jeesus, jonka kirkkautta, totuudellisuutta, armoa ja väkevää voimaa opetuslapset olivat saaneet katsella ja jonka olemus oli vallannut heidät kokonaan, antoi oppilaolleen tehtävän rukoilla työmiehiä, jotka lähtisivät eksesissä olevien ihmisten luo viemään heille pelastuksen evankeliumia Jeesuksesta Vapauttajakuninkaana, joka oli tullut heidän luokseen.

Heti seuraavissa jakeissa Jeesus lähettikin heidät itsensä julistamaan ja valtuutti heidät samalla edustamaan Häntä itseään. Rukousvastaus oli siis nopea: "Minä lähetän teidät." Tärkeää tässä on järjestys: Ensin on tunnettava se suuri MINÄ, joka käskyn antaa.

Opetuslapsen tehtävä on ennen kaikkea pysyä Jeesusta lähellä, oppia yhä syvemmin tuntemaan Hänen kuninkaallista valtasuuruuttaan ja Hänen kärsivää ristin rakkauttaan. Vasta kun tunnet Jeesuksen niin, että voit samaistua Häneen, elät yksin Häneltä saata- vasta armosta ja tunnustat Hänet Herraksesi, jolla on valta ja oikeus päättää Sinun asi- oistasi. Tämän jälkeen tulee sitten rukous: "Herra lähetä työntekijöitä elonkorjuuseesi". Vasta viimeiseksi tulee sitten tehtävän anto ja valtuutus.

Kun Jeesus kutsuu seuraansa: "Tule ja seuraa minua!" korostus ei ole sanoissa seuraaminen, vaan sanassa MINUA. Kysymys on jollain lailla saman kaltaisesta kutsusta kuin nuori mies esittää neitokaiselle, jota hän rakastaa: "Lähtisitkö minun matkaani?" Vain sellaisen seuraan lähdetään, jonka rakkaus tunnetaan. Uskon vaellus perustuu siis kokonaan siihen KUKA kulkee koko ajan meidän kanssamme. Meidän suuri haasteemme jokaisessa jumalanpalveluksessa on se, että saisimme nähdä uudelleen Herran, saisimme uudelleen kuulla Hänen ääntään, saisimme uuden vakuutuksen Hänen Gol- gatan rakkaudesta ja Hänen ylösnousemusvoimastaan.

Opetuslapsesta lähettilääksi

Jokainen kristitty pysyy Jeesuksen opetuslapsena siinä merkityksessä, että kaiken ai- kaa meidän on tarve oppia syvemmin ja syvemmin tuntemaan Herraa. Mutta toisaalta Herra haluaa tehdä myös jokaisen opetuslapsensa omaksi lähettilääkseen.

Kristityillä on tehtävä tässä maailmassa. Se on äärimmäisen tärkeä tehtävä, sillä siinä on kysymys toisten ihmisten iankaikkisesta pelastuksesta. Elleivät Herran omat ole ku- liaisia tehtävälleen ympärillämme olevat ihmiset eivät saa kuulla pelastuksen evan- keliumia ja heidän hukkumisensa syntiensä tähden kadotukseen tulee meidän vastuul- lemme. Paavali korostaa tätä näkökulmaa puheessaan Efeson seurakunnan vanhim- mistolle seuraavasti:

"Siksi minä todistan teille tänä päivänä, että jos jotkut teistä joutuvat kadotukseen, minä olen viaton kaikkien vereen, sillä minä en ole vetäytynyt pois julistamasta teille kaikkea Jumalan tahtoa. (Ap. t. 20:26-27)

Pietari puolestaan muistelee saamaansa tehtävää seuraavaan tapaan Korneliuksen kotikokouksessa Kesareassa:

"Hän käski meidän saarnata kansalle ja todistaa, että Jumala on asettanut hänet elävien ja kuolleitten tuomariksi. Hänestä kaikki profeetat todistavat, että jokainen, joka uskoo häneen, saa synnit anteeksi hänen nimensä kautta." (Ap. t. 10:42-43)

Pyhä Henki antaa meille sanottavaksi ja puhuttavaksi sitä, mitä olemme Jumalan Sanaa lukiessamme hiljaisina hetkinä kuulleet ikään kuin kuiskauksina. Evankeliumin julistus ei pää osaltaan ole ennakkoon valmistettujen puheiden pitämistä, vaan tietoista pitäytymistä siihen, minkä tiedämme sanomamme sisällykseksi. Herra on Tuomari mutta Hän armahtaa niitä, jotka Häneen turvaavat.

Jeesus on siis lähettänyt meidät omansa tähän maailmaan edustamaan Häntä, Hänen lähettiläänään. Suomen suurlähettilään tehtävä esimerkiksi Japanissa ei ole ensisijaisesti neuvotella Japanin hallituksen kanssa - se tehtävä kuuluu ulkoministerille ja pääministerille. Hänen tehtävänsä on välittää Suomen hallituksen kannanotot sellaisenaan Japanin hallitukselle. Lähettilään puhe on hallituksen puhetta. Mutta hän ei juuri siksi saa esittää mitään omia käsityksiään.

Jeesuksen Kristuksen lähettiläällä ei liioin ole oikeutta eikä vapautta muuttaa sitä sanaa, jonka Jeesus on omilleen uskonut. Jos hän pysyy uskollisena Herransa sanalle, hän saa nähdä, miten Jeesuksen sana vaikuttaa ihmisissä ja ihmisiä pelastuu ja tulee uskoon. Itse asiassa Jeesus lupaa tekstimme jälkeen näinkin paljon:

"Joka ottaa luokseen teidät, ottaa luokseen minut. Joka ottaa minut luokseen, ottaa luokseen Hänet, joka on minut lähettänyt." (Matt. 10:40)

Jeesusta lähellä elävä kristitty tietää, että hänet on lähetetty myös omaan kotiinsa edustamaan Jeesusta. Hän edustaa Jeesusta myös työpaikallaan, koulussa, harrastusryhmissä, kaupassa, kadulla kävellessään, yhteiskunnallisissa toimissaan, lomamatkoillaan ja jopa nukkuessaan. Emme voi ottaa "kesälomaa" Jeesuksen antamasta tehtävästä, yhtä vähän kuin Jeesuskaan ottaa lomaa meistä huolehtimista.

Vaikea tehtävä

Jokainen elävä kristitty kokee tämän tehtävänsä joskus aivan maahan musertavan vaikeaksi ja haasteet aivan käsittämättömän suurina. Varsinkin japanilaisessa suurkaupungissa kokee itsensä käsittämättömän pieneksi lukemattomien ihmisten keskellä, joille pitäisi sanoma saada viedyksi. Silloin on toki hyvä muistaa laulun sanat: "Ellet sä yllä kauas, vie sana veljesi luo!" Se ei kuitenkaan tarkoita, että meillä olisi oikeus rajata tehtävämme omalla haluamallamme tavalla.

Jeesus ei missään ole luvannut helppoa tietä, mutta useasti erittäin vaikeaa ja kivikkoista tietä. Äärimmillään se merkitsee sitä, että Herran todistaja joutuu "kaikkien ihmisten vihattavaksi". Erityisen kipeältä tuntuu, kun Herraan tunnustautuva saattaa joutua oman perheensä vihaamaksi ja hylkäämäksi. Jeesus tietää täsmälleen millainen se maailma on, johon hän meidät lähettää: "Lähetän teidät kuin lampaat susien keskelle."

Evankeliumia julistaessamme meidän tulee rehellisesti kertoa molemmat puolet:

1 Jeesuksen seurassa löytyy elävän veden lähde, joka täyttää sydämen tyhjyyden.

2 Jeesuksen seurassa joudumme monenlaisten ihmisten vihan kohteeksi. Joudumme kokemaan samaa mitä Jeesus: Ylimaallista iloa ja kärsimystä ja tuskaa.

Lampaat susien keskelle

Inhimillisesti katsoen lampailla ei ole mitään mahdollisuuksia selvitä susien keskellä. Mutta lähettäessään meidät susien keskelle Hän itse lupaa tulla meidän kanssamme. Hän on se Hyvä paimen, joka suojelee omiaan susien keskellä.

Meillä tulee olla oikea ja realistinen kuva maailmasta. Ihmisiä ei voi jakaa hyviin ja pahoihin - jokaisessa ihmisessä piilee niin paljon pahuutta, että emme voi luottaa ihmisiin, emme voi myöskään luottaa itseemmekään. Ainoa, johon voi viime kädessä luottaa, on Jeesus Kristus.

Ihmiset kuvittelevat, että suurinta voimaa edustaa väkivalta ja aseet. Totuus ja oikeudenmukaisuus näyttävät jäävän aina jalkoihin. Mutta niin ei pitkässä juoksussa todellisuudessa tapahdu. Miekkaan tarttavat hukkuvat lopulta omiin miekkoihinsa, mutta Herraan turvaavat saavat todellisen voiton hyvydellä, he saavat ihmissydämet puolelleen ja viime kädessä Herran puolelle.

Herra johdattaa omansa usein mitä merkillisimpiä polkuja, ahdistusten ja tuskienteille, mutta Herralla on tavoite: Te olette MINUN todistajani. Herra antaa Henkensä kautta meille sanat ja viisauden. Pyhä Henki teroittaa arvostelukyvyn, varjelee pahuudesta ja antaa suhumme evankeliumin sanat, juuri niitä kuulijoita varten, joiden luo ikään kuin "väkisin" olemme joutuneet. Jos koet, että olet joutunut sellaisten ihmisten pariin, joiden luona, et luonnostasi haluaisi olla, näe, että Herra on Sinut juuri niihin oloihin johtanut voidakseen käyttää Sinua juuri heidän parissaan todistajanaan.

Äärimmäisissä olosuhteissa Hän kulkee omiensa kanssa, varustaa heitä Pyhän Hengen antamin sanoin, kun he joutuvat ja saavat todistaa vangitsijoidensa edessä. Eräs kiinalainen kotikirkkojen kristitty, monien laulujen tekijältä kysyttiin, pelkääkö hän joutuvansa jälleen vankilaan. Hänen vastauksensa kuului: "Siinä tapauksessa pääsen todistamaan Herrasta sille kuulijakunnalle." Tämän hän sanoi oltuaan jo vangittuna uskonsa tähden.

Miten tuo on mahdollista?

Miten sitten tämän pimenevän maailman keskellä voi pysyä uskollisena loppuun asti ja jaksaa kaikkein pahimpien kauhuskenaarioiden toteutuessa (vrt. Ilmestyskirja) täyttää tehtävänsä Herran todistajana ja odottaa Hänen paluutaan suuressa kirkkaudessaan.

Kysymys on siitä, että sydämemme, mielemme ja katseemme pysyy kiinnitettynä Jeesukseen. (Vrt. Hebr. 12:1-3) Vapaus pelosta ei perustuu itsestä puristettuun rohkeuteen, vaan Jeesuksen itsensä läsnäoloon. Hän hallitsee ja vie maailmanhallintansa lopulliseen päätökseen.

Kysymys on myös siitä, että elämme Herran edessä siten, ettei meidän elämäämme jää sellaisia salattuja alueita, joita Jeesuksen veri ei olisi puhdistanut ja antanut syntejä anteeksi. Se, joka joutuu kaiken aikaa epäilemään omaa pelastustaan, ei jaksaa pysyä rohkeana. Se, joka näkee Golgatalla täydellisen sovituksen, voi rohkein mielin käydä armon istuimen eteen ja saa avun oikeaan aikaan.

Älkää pelätkö - pelätkää!

On kahdenlaista pelkoa: Orjan ja lapsen pelkoa. Orja pelkää rangaistusta ja tekee työnsä vasten tahtoaan. Orja pelkää menettävänsä sen, mikä antaa hänen elämälleen sisältöä ja arvoa ja turvallisuuden tunnetta. Orja pelkää kuolemaa ja sitä seuraavaa tuomiota.

Lapsi pelkää, että hän ei murehduttaisi Isäänsä, joka on häntä kohtaan äärettömän hyvä. Lapsi tietää, että mikään ei voi riistää häntä Isän väkevistä käsistä. Siksi hän haluaa mielellään tehdä Isän tahdon.

Herra vapauttaa omansa orjan pelosta turvalliseen luottamukseen siihen, että Isä pitää hänestä huolen:

Te ette ole saaneet orjuuden henkeä ollaksenne jälleen pelossa, vaan te olette saaneet lapseuden Hengen, jossa huudamme: "Abba! Isä!" (Room. 8:15)

Joku päivä sitten keskustelin rikkaan kristityn kiinteistövälittäjän kanssa. Hän kertoi, miten usein ei-kristityt, joille hän kertoo Jeesuksesta, sanovat: "Te kristityt olette heikkoja ja siksi turvaudutte uskoonne." Hän kertoi vastanneensa: "Niin olemme, mutta juuri siksi olemme väkeviä. Herra itse on väkevyytemme. Kun esimerkiksi järjestäytyneen rikollisuuden gangsteri istuu edessäni ja uhkailee, en pelkää, sillä ei hän voi minulta kuitenkaan mitään todellista riistää."

Jumalan lapsen ei tarvitse pelätä ihmisiä, kun Jeesus on Hänen kanssaan. Hänen ei tarvitse pelätä Saatanaa, koska Jeesus on Hänen kanssaan. Hänen ei tarvitse pelätä elämisensä ja toimeentulonsa puolesta, koska Herra on Hänen kanssaan. Ainoa pelko, joka vapauttaa kaikista muista peloista on Jumalan-pelko:

Älkää pelätkö niitä, jotka tappavat ruumiin voimatta tappaa sielua. Peljätäkää sen sijaan Häntä, joka voi sekä sielun että ruumiin hukuttaa helvettiin. (28)

Herra tuntee kyllä meidän heikkoutemme. Siksi Hän vie meidät usein tilanteisiin, joissa sydämiimme kätkeyty pelko nousee esiin ja sitten osoittamalla oman läsnäolonsa siinäkin tilanteessa, vapauttaa meidät turhista peloista.

Ito laivassa

91 vuotiaana kirkkauteen päässyt japanilainen pastori Eiichi Ito kertoo eräästä elämänsä tilanteesta, jossa Herra vapautti hänet pelosta ja vei syvemmälle tuntemiseensa:

"Elettiin sodanjälkeistä aikaa. Kiersin normaalin seurakuntatyöni lisäksi julistamassa Sanaa eri puolilla Japania. Eräänä sunnuntai-iltana nousin pieneen laivaan Wakayaman satamasta palatakseni Shikokun saarelle. Noihin aikoihin sää tiedotukset eivät olleet yhtä luotettavia kuin nykyään ja niinpä laivan yllätti taifuuni kesken matkan. Pieni laiva hyppelehti ja pomppi kuin kaarnapursi valtavilla aalloilla. Miehistö komensi matkustajat pukemaan pelastusliivit ylleen, sillä tilanne oli epätoivoinen.

"Seisoin laivan eräässä portaikossa pidellen kaikin voimin kiinni kaiteesta pysyäkseeni edes jotenkin paikallani. Kävin rukoustaistelua sydämessäni. Oman taivaaseen pääsemiseni suhteen ei minulla ollut huolta, sillä tiesin, että pelastuisin Jeesuksen uhrityön tähden perille kirkkauteen, vaikka laiva hukkuisikin:

'Mutta Herra, miten vaimoni parivuotias pikku poikamme ja vanha äitini, jotka olet antanut minun huollettavakseni, selviävät näinä ankeina aikoina ilman minua.' Hiljaa Herran Pyhä Henki palautti mieleeni, miten Herra oli huolehtinut meistä sodan aikana Kiinan lähetystyössä ja sieltä takaisin tuhoutuneeseen Japaniin. Herra muistutti minulle:

'Kykenen kyllä huolehtimaan vaimostasi, pojastasi ja äidistäsi, vaikka matkasi päättyisi-kin nyt.'

Sydämeni täytti sanoin kuvaamaton rauha ja huulilleni nousivat erään tutun virren sävelet, jotka puhuvat Herran täydellisestä huolenpidosta kaikissa elämän tilanteissa.

"Samassa kuulin kajuutan puolelta hysteeristen matkustajatoverieni avunhuutoja ja lähdin heitä auttamaan. Kaikkien suureksi hämmästyksesi laiva selvisi kuin selvisikin uppoamatta Komatsushiman satamaan asti."

Wurmbrandt vankiautossa

Toinen esimerkki Herran huolenpidosta suuressa ahdistuksessa tulee Romaniasta. Richard Wurmbrandt, juutalaissyntyinen luterilainen pastori, joutui uskonsa tähden viettämään 14 vuotta kommunistien vankilassa. Niistä 7 vuotta täydellisessä eristyksessä pimeässä parin neliön kellarikopissa. Sinä aikana häntä kidutettiin, niin että näin hänen ruumiissaan sormen syvyisiä reikiä, jotka olivat syntyneet, kun häntä oli sohittu hehkuvan kuumilla metallitangoilla.

Kun hänet oli ensi kertaa pidätetty ja häntä oltiin viemässä perheensä luota vuosien vankilakierteeseen, se tapahtui helmikuussa karkauspäivänä. Autossa hän alkoi yhtäkkiä nauramaan ilosta. Vanginvartijat tuumivat hänen menneen sekaisin, mutta hänen ilonsa johtui siitä, että hän muisti juuri silloin, että Raamatussa toistuu sana "Älä pelkää!" kokonaiset 366 kertaa. Hän tajusi, että myös tuota karkauspäivää varten Herra oli varannut rohkaisun sanan. Hänen kanssaan ei tarvitse pelätä, vaikka tie ei helppo olekaan.

Kieltäjiä kutsutaan parannukseen

Jos Sinun on pakko tunnustaa tänään, että ihmispelkoni tähden olen kieltänyt oman Vapahtajasi, niin muista, Hän otti takaisin Hänet kieltäneen Pietarin. Hänellä on paljon anteeksiantamusta. Voidaksesi vapautua vääristä peloista Herra haluaa, että tunnet Hänet paremmin ja omistat koko Hänen rakkautensa sydämeesi. "Täydellinen rakkaus, Golgatan rakkaus, karkottaa pelon Sinunkin elämästäsi". Sitten Hän lähettää Sinut maailmaan omana lähettiläänä. Lähettäessään omansa susien keskelle Jeesus ei anna mahdotonta tehtävää, koska Hän itse on kanssamme ja tekee mahdottomasta mahdollisen.